- розвиток інвестиційного сектору функціонування, що забезпечить підвищення рівня прибутковості.

Таким чином, процес управління власними ресурсами банків має здійснюватися на обґрунтованих методах, відповідних інструментах та врахуванням чинників які можуть негативно впливати на процес управління власним капіталом.

**Список літератури**

1. Методи управління капіталом банку. Фінансовий менеджмент у банку веб-сайт. URL:https://buklib.net/books/31032/(дата звернення: 13.05.2024).
2. Коваль О. А. (2020) УПРАВЛІННЯ ВЛАСНИМ КАПІТАЛОМ БАНКУ Електронний журнал «Ефективна економіка», 11. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/11_2020/91.pdf
3. Савлук М. І. Банківські операції : підручник, перероб. і доп. К. КНЕУ, 2018. 608 с.

УДК 338.2

# *ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНОМУ СВІТІ*

***Р. Лісовський,*** група МЕ-20
***О. Кіріченко,*** канд. екон. наук, доцент
*Центральноукраїнський національний технічний університет*

Глобалізація та зростання конкуренції у сучасному світі створюють серйозні виклики для підприємств у різних галузях економіки. Щоб зберегти конкурентоспроможність в таких умовах, необхідно знаходити нові управлінські підходи, серед яких інноваційний менеджмент є одним із найефективніших. Оскільки інновації все глибше проникають у всі аспекти діяльності підприємств, правильний підхід до їх управління не лише оптимізує роботу, але й стає ключовою умовою підтримки конкурентоспроможності та часто є критично важливим для подальшого існування підприємств.

На сучасному етапі розвитку економічної науки існують різноманітні підходи до розуміння та визначення сутності інноваційного менеджменту. Петро Микитюк зауважив, що різні дослідники розглядають інноваційний менеджмент як:

- окрему галузь управлінської науки;
- комплекс принципів, методів і форм управління;
- стратегічний напрямок управління;
- систему керування економічним розвитком;
- функціональну систему управління;
- у трьох аспектах: як науку та мистецтво керування, вид діяльності та суб'єкт управління [1].

У даному дослідженні акцентується увага на розумінні інноваційного менеджменту як системи управління, що має значний вплив на підприємницьку діяльність, а також на розвиток як окремого підприємства, так і економіки в цілому, у контексті інновацій, інвестицій, соціально-економічних та політичних сфер. Такий підхід дозволяє вийти за рамки більш вузького розуміння інноваційного менеджменту як лише напряму управління інноваційною діяльністю, розкриваючи його ключову роль у розвитку та інтеграції усіх сфер діяльності на мікро- та макрорівнях.

Інноваційний менеджмент є ключовим чинником у підвищенні конкурентоспроможності підприємств. Важливо розуміти, що конкурентоспроможність – це не лише сукупність характеристик товарів та послуг, але і результат взаємодії з економічним, політичним,

соціальним середовищем. Інновації відіграють важливу роль у всіх аспектах цієї взаємодії, але їх ефективне впровадження вимагає обдуманого підходу.

Визначення цілей інноваційного менеджменту є важливим етапом, що передує удосконаленню стратегій інноваційного розвитку. Правильно сформульовані цілі визначають напрямок розвитку та дозволяють спрямовувати зусилля на досягнення конкретних результатів.

Застосування певної стратегії інноваційного розвитку робить процес впровадження інновацій більш систематичним, послідовним і передбачуваним. Це сприяє ефективнішому використанню ресурсів та зменшує ризики, пов'язані зі здійсненням інноваційних змін. Інноваційні стратегії можуть включати такі підходи, як стратегія диверсифікації, стратегія фокусування на певному сегменті ринку, стратегія партнерства та співпраці тощо.

Отже, правильно обрана стратегія інноваційного розвитку сприяє покращенню процесу впровадження інновацій і підвищує ймовірність досягнення успіху в конкурентному середовищі [3].

Так, сучасний етап розвитку інноваційного менеджменту надає компаніям широкі можливості вибору оптимальних напрямків та стратегій, що відповідають їхнім потребам та сприяють отриманню конкурентних переваг.

Точно так, інновації мають значний вплив на конкурентоспроможність підприємств. Імплементація інноваційного менеджменту може бути орієнтована на різні напрями діяльності, залежно від поставлених цілей та потреб підприємства.

Наприклад, деякі компанії обирають інноваційний підхід для всіх сфер діяльності, щоб стати лідерами в своїй галузі. Це може включати впровадження новітніх технологій в виробництво, вдосконалення маркетингових стратегій, зміну організаційної культури тощо.

У той же час, інші підприємства можуть вибирати інноваційний підхід лише для окремих бізнес-процесів або продуктових ліній. Це дозволяє їм зосередитися на конкретних напрямах, де можливо отримати найбільші вигоди та конкурентні переваги.

Однак незалежно від обраного підходу, важливо правильно розставити пріоритети та обрати ті сфери, де інновації можуть призвести до найвищих результатів в термінах ефективності та конкурентоспроможності підприємства.

Визначення цілей інноваційного менеджменту передує розробці стратегії. Обрана стратегія допомагає систематизувати інноваційні ідеї та зробити їх впровадження більш передбачуваним і ефективним.

Перед тим як українські компанії розроблятимуть цілісну систему управління інноваціями, їм слід ретельно вивчити та усунути широкий спектр перешкод, які стоять на шляху впровадження інновацій, таких як недостатня інфраструктура, обмежений доступ до фінансування, низький рівень кваліфікації персоналу та недостатня підтримка з боку держави.

Подальші дослідження можуть фокусуватися на розвідці наявних методів оцінки ефективності інноваційного менеджменту з метою підвищення конкурентоспроможності підприємств. Ці дослідження можуть включати практичне застосування цих методів на прикладі конкретного підприємства для оцінки їхньої ефективності.

Крім того, важливим напрямком досліджень буде аналіз державного регулювання та підтримки інноваційної діяльності. Цей аналіз дозволить виявити недоліки та можливості для оптимізації державної політики щодо інновацій, що сприятиме стимулюванню інноваційного розвитку та підвищенню конкурентоспроможності підприємств [2].

**Список літератури**

1. Головчук Ю. О., Пчелянська Г. О. Особливості формування стратегії підвищення конкурентоспроможності підприємства на основі парадигми інноваційного розвитку. Економіка і держава. 2020. № 3. С. 66-70.

2. Бондар Т. В., Тимощенко В. Ю., Вакуленко І. А. Формування ефективного механізму інноваційного менеджменту на підприємствах енергетики. Вісник Сумського державного університету. Серія "Економіка". 2022. № 4. С. 43-51. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/90725/3/Bondar_innovation_

3. management.pdf (дата звернення: 09.05.2024).

4. Заіка, Ю. Інноваційний менеджмент підприємств в антикризових умовах. International Science Journal of Management, Economics & Finance. 2022. Т. 1. № 5. С. 62-67.